

На прощаванне.

Не плачи, майко, не тъжеш...

Не плачи, майко, не тъжеш,
 Че станах аз хайдутинък,
 Хайдутинък, майко, бугайовинък,
 На зеде кълѣта осинавих
 За първо нещо да направя!
 Но кълѣки, майко, проклиная
 тази журска черка прокуда,
 Отъто касъ млади пройзиди
 По тѣзи жѣска пѣтебинѣ —
 Да ходимъ да се скитаме
 Нещим, клѣти, водраги!
 Азъ зная, майко, мила сѣмъ ти,
 Че може млада да загине,
 Азъ, чѣртъ като прѣмине
 Прѣзъ твѣта бѣла джанава!
 Но кажеи какво да права
 Като си ма, майко, родила
 Свѣсъ сѣрдце мъжеко, юнашко,
 На сѣрдце, майко, не трае
 Да гледа журникъ те обѣсти
 Вадъ баушко ми отъише:
 Мамъ, отъто азъ сѣмъ порасалъ
 И първо мѣтко заекаръ;

